

Baleriin nii heas kui halvas

Nimi **Luana Georg** (39) kõlab, nagu ühe baleriini nimi kõlada võikski. Suursuguselt ja ebamaiselt. Just sellisena mõjub laval ka Estonia balletitrupi esitantsija ise. Teda nähes ei tuleks selle pealegi, et meie ees seisab kolme lapse ema.

TEKST: MERIT KASK | FOTOD: KRÖÖT TARKMEEL

Kõigepealt – kust selline tavatu nimi?

Emä mõtles selle välja! Ta vaatas üht Itaalia filmi, kus oli sellesarnane nimi.

Kuidas tuli üks väike Elva tüdruk selle peale, et balletti õppima minna?

Nägin kunagises ajakirjas Pioneer pilti balleti-seelikutes tüdrukutest ja seal oli kutse tulla Tallinna balletikooli katsetele. Mulle meeldisid need seelikud nii väga, tantsimine meeldis ka ja olin käinud iluvõimlemistrennis. 300 last tahtis kooli pääseda, 14 võeti vastu. Mäletan, kuidas katsed hakkasid juba lõppema, aga mind jäeti koos ühe vene tüdrukuga veel ukse taha ootama. Kuulasin, kuidas õpetajad omavahel arutasid: kõik hinded on samad, eeldused ja kasv on samad, aga üks on venekeelne, teine eestikeelne. Ja siis keegi ütles, et võtame selle eestlase, sest venelaste arv on täis.

Juba 10aastaselt elasin üksi ühikas. Eks väikesest linnast suurde tulek oli paras šokk. Praegu mõtlen küll, et mina vist ei lubaks oma lapsel selles vanuses minna näiteks Helsingisse või Moskvasse. Aga ma olin nii kangekaelne. Ütlesin, et lähen ja kõik! Esimesel koolipäeval teatas kunstiline juht **Ago Herkül**, et need, kes tulid siia ilusate kleitide pärast, võivad kohe koju tagasi minna. Siis mõtlesin, et kas ma peaksin nüüd koju minema või jään veel paigale ja vaatan, mis edasi saab.

Kuidas balletikoolis õppimine käis?

Balletikooli läksid lapsed pärast kolmandat klassi ja said kooli lõpuks keskerihariduse. Jube raske oli küll! Hommikul vara algas kool, olid tavatunnid ja pärast veel erialatunnid. Õhtul ühikasse jõudes vajusime kõik lihtsalt voodisse.

Balletitund on kõige igavam asi maailmas, eriti esimesed viis aastat. Alles seejärel hakkab laps aru saama, kuidas nendest liigutustest saab lõpuks

tants. Enne seda tuleb muudkui hästi aeglaselt jalga tõsta, ise pingutusest värisemas. Kui oled juba mingi taseme saavutanud, saad aru, kui tähtis see baas on. See, et kõik nii ilus paistab, tuleb ainult raske tööga.

Balletitunnid on tuntud oma ranguse poolest, aga lapsele on ju raske seletada, miks ta seda kõike tegema peab.

Venemaal on siiani balletikool nagu sõjakool, aga meil on asjad leebemaks läinud. Samas saan ma aru, et selleks, et õigeks baleriiniks saada, ei võigi treeningusse leebelt suhtuda. Keegi peab piitsaga selja taga olema ja sundima. Ja endal peab kõva tahtejõud olema.

Balletitantsija treenib sel moel oma füüsilist osavust, aga see ei jäta ju ka vaimu kujundamata?

Just. Balletimaailmas surutakse oma mina kõvasti alla. Sa pead tegema seda, mida öeldakse – tantsijal ei saagi päris oma arvamust olla. Tegelikult ei saaks tõeliselt baleriinil ka perekonda olla seni, kuni ta tantsib. Kuna oled nii pühendunud oma elukutsesele, siis elad teatris. Sul lihtsalt pole aega ega jaksu mehe ega laste jaoks. Kui sa aga suhtud balletti natuke kergemalt, siis jääb aega ka perele. Olen tänulik oma abikaasadele, et nad on olnud nii mõistvad ja ma olen saanud olla nii perega kui ka tantsida. Olen saavutanud selle, mille pärast balletikooli läksin.

Mis see on?

Olla esitantsija teatris.

Sinul on perekond ja suisa kolm last. Millal su lapsed sündisid?

Olin 21, kui sain esimese lapse. Pärast kooli lõpetamist tantsisin aasta Estonias ja siis tundsin, et mul on sellest kõrini. Pärast äratulekut teatrist arvasin, et enam tagasi ei lähe. Pidasin viieaastase pausi. Teise lapse sünni järel avastasin, et igatsen tagasi – olen nii kaua tantsimisega tegelenud, see on mul sees ja meeldib. Hakkasin ennast uuesti vormi ajama ja läksin teatrisse tagasi. Kuus aastat tagasi sünnitasin kolmanda lapse. Ka siis oli mõte, et nüüd ma küll tagasi ei lähe, aga tulin veelgi rutem lavale! ➤

“Ma ei saa kunagi etendusejärgsel ööl magada.”